

Ester

1 ¹ Në kohën e Asueros, (ai Asuero që mbretëronte nga Indija deri në Etiopi mbi njëqind e njëzet e shtatë krahina), ² në atë kohë, kur mbreti Asuero rrinte në fronin e mbretërisë së tij që ishte në kështjellën e Suzës, ³ në vitin e tretë të mbretërimit të tij shtroi një banket për të gjithë princat dhe shërbëtorët e tij; komandantët e ushtrisë së Persisë dhe të Medisë, Dsnikët dhe princat e krahinave u mblodhën para tij. ⁴ Atëherë ai tregoi pasuritë dhe lavdinë e mbretërisë së tij, madhështinë dhe epërsinë e saj për shumë ditë, njëqind e tetëdhjetë ditë. ⁵ Mbas kaluan këto ditë, mbreti shtroi një banket tjetër prej shtatë ditësh, në oborrin e kopshtit të pallatit mbretëror, për tërë popullin që ndodhej në kështjellën e Suzës, nga më i madhi deri te më i vogli. ⁶ Kishte çadra të bardha dhe ngjyrë vjollce, që vareshin me kordonë të kuq Dakë në unaza prej argjendi dhe në shtylla prej mermeri. Kishte divanë prej ari dhe prej argjendi mbi një dysHEME prej mermeri të kuq dhe të bardhë, prej sedeD dhe alabastri. ⁷ Jepej për të pirë në enë ari, njëra e ndryshme nga tjetra, dhe kishte verë mbretërore me shumicë për hir të bujarisë së mbretit. ⁸ Në bazë të ligjit, askush nuk ishte i detyruar të pinte; në fakt mbreti kishte udhëruar tërë funksionarët e shtëpisë së tij t'i shërbenin secilit atë që dëshironte. ⁹ Edhe mbretëresha Vashti shtroi një banket për gratë në pallatin e mbretit Asuero. ¹⁰ Ditën e shtatë, kur zemra e mbretit ishte e gëzuar për shkak të verës, ai urdhëroi Mehumanin, Bizthan, Harbonan, Bighthan, Abagthan, Zetharin dhe Karkasin, të shtatë eunukët që shërbënin në prani të mbretit Asuero, ¹¹ të sillnin para mbretit mbretëreshën Vashti me kurorën mbretërore, për t'i treguar popullit dhe princave bukurinë e saj; në të vërtetë ajo kishte një pamje të hijshme. ¹² Por mbretëresha Vashti nuk pranoi të vinte sipas urdhrit të mbretit që iu njoftua me anë të eunukëve; mbreti u pezmatua shumë dhe zemërimi i tij i ziente përbrenda. ¹³ Atëherë mbreti pyeti dijetarët që njihnin kohërat (kjo ishte në fakt mënyra e veprimit të mbretit me gjithë ata që njihnin ligjin dhe drejtësinë; ¹⁴ me të afërt për të ishin Karshena, Shethari, Admatha, Tarshishi, Meresi, Marsena dhe Memukani, shtatë princa të Persisë dhe të Medisë që pranoheshin të rrinin para mbretit dhe zinin postet e para në mbretëri): ¹⁵ “Simbas ligjit çfarë duhet t'i bëhet mbretëreshës Vashti, që nuk zbatoi urdhrin e mbretit Asuero që iu transmetua me anë të eunukëve?”. ¹⁶ Memukami u përgjigj para mbretit dhe princave: “Mbretëresha Vashti nuk ka vepruar drejt vetëm ndaj mbretit, por edhe ndaj gjithë princave dhe tërë popujve që janë në të gjitha krahinat e mbretit Asuero. ¹⁷ Sjellja e mbretëreshës do të merret vesh nga të gjitha gratë që do të nxiten të përcmojnë burrat e tyre dhe të thonë: “Mbreti Asuero kishte udhëruar që të sillnin para tij mbretëreshën Vashti, por ajo nuk i vajti”. ¹⁸ Madje që sot princeshat e Persisë dhe të Medisë që kanë marrë vesh sjelljen e mbretëreshës, do t'u Dasin gjithë princave të mbretit dhe nga kjo do të lindë shumë përcmim dhe zemërim.

¹⁹Në qoftë se mbretit i duket me vend, le të nxjerrë ai një udhëresë mbretërore që të përfshihet në ligjet e Persisë dhe të Medisë dhe të jetë e parevokueshme, në bazë të së cilës Vashti të mos dalë më në prani të mbretit Asuero; mbreti ti japë pastaj pozitën e saj mbretërore një tjetre më të mirë se ajo. ²⁰Kur urdhëresa e nxjerrë nga mbreti do të njoftohet në tërë mbretërinë e tij, që është e gjerë, tërë gratë do të nderojnë bashkëshortët e tyre, nga më i madhi deri te më i vogli”. ²¹Ky propozim i pëlqeu mbretit dhe princave, dhe mbreti bëri ashtu si kishte thënë Memukani; ²²dërgoi letra në të gjitha krahinat e mbretërisë, çdo krahinë sipas shkrimit të saj dhe, çdo populli sipas gjuhës së tij, në mënyrë që çdo burrë të ishte zot në shtëpinë e tij dhe të Diste gjuhën e popullit të tij.

2¹Mbas këtyre ngjarjeve, kur zemërimi i mbretit Asuero u qetësua, atij iu kujtua Vashti, atë që kishte bërë ajo dhe çfarë kishte vendosur lidhur me të. ²Atëherë shërbëtorët e mbretit që ishin në shërbim të tij i thanë: “Të kërkojnë për mbretin vajza të virgjëra dhe të hijshme; ³mbreti le të caktojë në tërë krahinat e mbretërisë së tij komisarë, të cilët të mbledhin tërë vajzat e virgjëra të hijshme në qytetin e Suzës, në shtëpinë e grave nën mbikqyrjen e Hegait, eunukut të mbretit dhe rojtar i grave, që do t’u japë atyre melhemet për t’u pastruar. ⁴Vajza që do t’i pëlqejë mbretit të bëhet mbretëreshë në vend të Vashtit”. Ky propozim u pëlqye nga mbreti dhe kështu u veprua. ⁵Në qytetin e Suzës ishte një jude i quajtur Mardoqe, bir i Jairit, bir i Shimeit, bir i Kishit, një Beniaminit, ⁶që e kishin internuar nga Jeruzalemi bashkë me mërgimtarët e sjellë në robëri me Jekoniahun, mbretin e Judës, nga Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë. ⁷Ai e kishte rritur Hadasahun, domethënë Esterin, bijën e ungit të tij, sepse ajo nuk kishte as baba as nënë. Vajza ishte e hijshme dhe kishte trup të bukur; pas vdekjes së atit dhe të nënes së saj, Mardoqe u mori si bijën e tij. ⁸Kur urdhëri i mbretit dhe dekreti i tij u përhapën, dhe shumë vajza u mblodhën në qytetin e Suzës nën mbikqyrjen e Hegait, edhe Esterin e çuan në pallatin e mbretit nën mbikqyrjen e Hegait, rojtarit të grave. ⁹Vajza i pëlqeu dhe Dtoi simpatinë e tij; kështu ai u shpejtua t’i japë melhemet për pastrimin dhe ushqimin e saj; i dha gjithashtu shtatë vajza të reja të zgjedhura në pallatin e mbretit dhe e zhvendosi bashkë me to në apartamentin më të mirë të shtëpisë së grave. ¹⁰Esteri nuk kishte treguar asgjë as për popullin e saj as për vendin e prejardhjes së saj, sepse Mardoqe e kishte urdhëruar të mos tregonte. ¹¹Çdo ditë Mardoqe shëtiste përpara oborrit të shtëpisë së grave për të marrë vesh si ishte Esteri dhe ç’po bëhej me të. ¹²Kur i vinte radha çdo vajzë të hynte te mbreti Asuero, mbasi kishte bërë dymbëdhjetë muaj përgatitjesh, sipas rregulloreve të grave, sepse kështu plotësoheshin ditët e pastrimit të tyre; gjashtë muaj për t’u lyer me vaj të mirrës dhe gjashtë muaj me aroma dhe melheme të grave për t’u pastruar, ¹³vajza shkonte te mbreti; i lejohej të merrte me vete nga shtëpia e grave në pallatin e mbretit tërë ato që donte. ¹⁴Atje ajo shkonte në mbrëmje dhe të nesërmen në mëngjes kalonte në shtëpinë e dytë të grave, nën mbikqyrjen e Shaashgazit, eunukut të mbretit dhe rojtar i konkubinave. Ajo nuk kthehej më te mbreti, veçse po

ta kërkonte mbreti dhe ta thërrisnin me emër. ¹⁵ Kur i erdhi radha për të shkuar te mbreti Esterit, bijës së Abihailit, ungji i Mardokeut, që e kishte marrë me vete si bijën e tij, ajo nuk kërkoi asgjë veç asaj që i tregoi Hegai, eunuku i mbretit, rojtari i grave. Dhe Esteri Dtoi simpatinë e të gjithë atyre që e shihnin. ¹⁶ Esterin e çuan te mbreti Asuero në pallatin e tij mbretëror muajin e dhjetë, domethënë në muajin e Tebethit, në vitin e shtatë të mbretërimit të tij. ¹⁷ Mbreti e dashuroi Esterin më tepër se gjithë gratë e tjera, dhe ajo gjeti hir dhe mirëdashje në sytë e tij më tepër se tërë vajzat e tjera. Kështu ai i vuri mbi kokë kurorën mbretërore dhe e bëri mbretëreshë në vend të Vashtit. ¹⁸ Pastaj mbreti shtroi një banket të madh për tërë princat dhe shërbëtorët e tij, banketin e Esterit; përveç kësaj ai u dha një ditë pushimi krahinave dhe bëri dhurata me bujari mbretërore. ¹⁹ Kur vajzat u mblodhën herën e dytë, Mardokeu rrinte ulur te porta e mbretit. ²⁰ Esteri, sipas urdhrit që Mardokeu i kishte dhënë, nuk kishte treguar asgjë as për vendin e prejardhjes së saj, as për popullin e saj. Në të vërtetë Esteri zbatonte urdhërat e Mardokeut, ashtu si në kohën kur ishte nën kujdestarinë e tij. ²¹ Në ato ditë, ndërsa Mardokeu rrinte ulur te porta e mbretit, Bigtani dhe Tereshi, dy eunukë të mbretit dhe rojtarë të pragut, u zemëruan dhe kërkuan të shtrinin dorën kundër mbretit Asuero. ²² I njoftuar për këtë gjë, Mardokeu lajmëroi mbretëreshën Ester, dhe Esteri informoi mbretin në emër të Mardokeut. ²³ U bënë hetime dhe u provua se gjëja ishte e vërtetë, të dy eunukët u varën në trekëmbësh; pastaj kjo ngjarje u regjistrua në librin e Kronikave, në prani të mbretit.

3 ¹ Mbas këtyre ngjarjeve, mbreti Asuero e gradoi Hamanit, birin e Hamedathas, Agagitit, e ngriti në rang dhe e vuri karrigen e tij mbi atë të të gjithë princave që ishin me të. ² Tërë shërbëtorët e mbretit që rrinin te porta e mbretit përkuleshin dhe binin përmbys para Hamanit, sepse kështu kishte urdhëruar mbreti për të. Por Mardokeu as përkulej, as binte përmbys. ³ Atëherë shërbëtorët e mbretit që rrinin te porta e tij i thanë Mardokeut: “Pse e shkel urdhrin e mbretit?”. ⁴ Por, me gjithë se ia përsërsnin çdo ditë këtë urdhër, ai nuk i dëgjonte; prandaj ata ia njoftuan këtë gjë Hamanit, për të parë në se Mardokeu do të ngulte këmbë në qëndrimin e tij. Ai në fakt u kishte thënë atyre së ishte jude. ⁵ Kur Hamani pa që Mardokeu nuk përkulej as binte përmbys para tij, u zemërua shumë; ⁶ por nuk denjoi të shtrijë dorën e tij vetëm kundër Mardokeut, sepse e kishin njoftuar cilit popull i përkiste Mardokeu; kështu Hamani vendosi të shkatërrojë tërë Judejtë, popullin e Mardokeut, që gjendeshin në tërë mbretërinë e Asueros. ⁷ Në muajin e parë, që është muaji i Nisanit, në vitin e dymbëdhjetë të mbretit Asuero, në prani të Hamanit, u hodh Puri (domethënë u hodh shorti), për të vendosur ditën dhe muajin; dhe shorti ra mbi ⁸ Atëherë Hamani i tha mbretit Asuero: “Ka një popull të shpërndarë dhe të veçuar nga popujt e të gjitha krahinave të mbretërisë sate, ligjet e të cilit ndryshojnë nga ato të cilitdo popull tjetër dhe që nuk respekton ligjet e mbretit; prandaj mbreti nuk ka asnjë përDtim t'i lërë të gjallë. ⁹ Në rast se kjo i pëlqen mbretit, të përpilohet një dekret për shkatërimin e tyre; dhe unë do të paguaj dhjetë mijë talenta argjendi në

duart e atyre që kryejnë punën, me qëllim që të derdhen në thesaret e mbretit”.¹⁰ Atëherë mbreti hoqi nga dora unazën me vulën dhe ia dha Hamanit, Agagitit, birit të Hamedathas dhe armikut të Judejve.¹¹ Pastaj mbreti i tha Hamanit: “Paratë t’u dhanë, po kështu të jepet populli; bëj me të çfarë të duash”.¹² Ditën e trembëdhjetë të muajit të parë u thirrën sekretarët e mbretit dhe u redaktua një dekret, në bazë të të gjitha gjërave që kishte urdhëruar Hamani, për t’ua dërguar satrapëve të mbretit, qeveritarëve të çdo krahine dhe krerëve të çdo populli, çdo krahine sipas shkrimit të saj dhe çdo populli sipas gjuhës së tij. Dekreti u redaktua në emër të mbretit Asuero dhe u vulos me vulën e mbretit.¹³ Këto dokumente u dërguan me anë korierësh në të gjitha krahinat e mbretit, me qëllim që të shkatërroheshin, të vriteshin dhe të shfaroseshin tërë Judejtë, të rinj dhe pleq, fëmijë dhe gra, në një ditë të vetme, më trembëdhjetë të muajit të dymbëdhjetë, që është muaji i Adarit, dhe të plaçkiteshin pasuritë e tyre.¹⁴ Një kopje e dekretit duhet të nxirrej si ligj në çdo krahinë dhe të shpallej për të gjithë popujt, me qëllim që të ishin gati për atë ditë.¹⁵ Korierët u nisën me të shpejtë sipas urdhrit të mbretit, dhe dekreti u shpall në qytetin e Suzës. Mbreti dhe Hamani ishin ulur dhe pinin, por qyteti i Suzës ishte tmerruar.

4¹ Kur Mardoheu mësoi të gjitha ato që kishin ndodhur, grisi rrobat e tij, u mbulua me një thes dhe me hi dhe doli nëpër qytet, duke lëshuar britma të forta dhe plot hidhërim;² dhe arriti deri te porta e mbretit, sepse nuk lejohej që asnjeri i mbuluar me thes të hynte te porta e mbretit.³ Në çdo krahinë, ku arritën urdhëri i mbretit dhe dekreti i tij, pati një keqardhje të madhe për Judejtë, me agjerime, me të qara dhe vajtime; dhe shumë njerëz u mbuluan me një thes dhe me hi.⁴ Vajzat e Esterit dhe eunukët e saj erdhën t’ia njoftojnë ngjarjen, dhe mbretëresha u angështua shumë; pastaj i dërgoi rroba Mardoheut, që t’i vishte dhe të hiqte nga trupi i tij thesin, por ai nuk i pranoi.⁵ Atëherë Esteri thirri Hathakun, njerin nga eunukët e mbretit të caktuar prej tij t’i shërbenin asaj dhe e urdhëroi të shkonte te Mardoheu për të mësuar se çfarë gjë e brengoste dhe për ç’arësyje.⁶ Kështu Hathaku shkoi te Mardoheu në sheshin e qytetit, që ndodhej përballë portës së mbretit.⁷ Mardoheu i tregoi tërë ato që i kishin ndodhur dhe përmëndi gjithashtu shumën e parave që Hamani kishte premtuar të derdhte në thesarin mbretëror për të siguruar shkatërrimin e Judejve;⁸ i dha gjithashtu një kopje të tekstit të dekretit që ishte shpallur në Suzë për shfarosjen e tyre, me qëllim që t’ia tregonte Esterit, t’ia shpjegonte asaj dhe ta urdhëronte të shkonte te mbreti për ta lutur me të madhe dhe për të ndërhyrë pranë tij në favor të popullit të tij.⁹ Kështu Hathaku u kthye tek Esteri dhe i njoftoi fjalët e Mardoheut.¹⁰ Atëherë Esteri i foli Hathakut dhe e urdhëroi të shkonte e t’i thoshte Mardoheut:¹¹ “Tërë shërbëtorët e mbretit dhe populli i krahinave të tij e dinë që cilido burrë ose grua që hyn në oborrin e brendshëm për të shkuar te mbreti, pa qenë i thirrur, duhet të dënohet me vdekje, në bazë të një ligji të veçantë, veç po të jetë se mbreti shtrin ndaj tij skeptrin e tij prej ari; vetëm kështu ai do të shpëtojë jetën e tij. Dhe kaluan tanimë tridhjetë ditë që nuk jam

thirrur për të shkuar te mbreti”.¹² Kështu ia njoftuan Mardokeut fjalët e Esterit,¹³ dhe Mardokeu iu përgjigj Esterit: “Mos mendo se do të shpëtosh vetëm ti nga gjithë Judejtë, sepse ndodhesh në pallatin e mbretit.¹⁴ Sepse po të jetë se ti hesht në këtë moment, ndihma dhe çlirimi do të vijnë për Judejtë nga një anë tjetër; por ti dhe shtëpia e atit tënd do të shuheni. Përveç kësaj, kush e di nëse është pikërisht për një kohë të tillë që ti ke arritur në pozitë mbretërore?”.¹⁵ Atëherë Esteri urdhëroi t'i përgjigjeshin Mardokeut kështu:¹⁶ “Shko, mblidh tërë Judejtë që ndodhen në Suzë, dhe agjeroni për mua; rri pa ngrënë dhe pa pirë tri ditë, natë e ditë. Edhe unë me vajzat e mia do të agjerojmë në të njëjtën mënyrë; pastaj do të hyj te mbreti; megjithëse një gjë e tillë është kundër ligjit; dhe në qoftë se duhet të vdes, do të vdes”.¹⁷ Mardokeu iku dhe bëri të gjitha gjërat që Esteri kishte urdhëruar.

5¹ Ditën e tretë, Esteri veshi rrobën mbretërore dhe u paraqit në oborrin e brendshëm të pallatit të mbretit, përballë apartamentit të mbretit. Mbreti ishte ulur mbi fronin mbretëror në pallatin mbretëror, përballë hyrjes së pallatit.² Sa e pa mbreti mbretëreshën Ester më këmbë në oborr, ajo Dtoi simpatinë e tij. Kështu mbreti zgjati në drejtim të Esterit skeptrin prej ari që mbante në dorë, dhe Esteri u afrua dhe preku majën e skeptrit.³ Atëherë mbreti i tha: “Çfarë do, mbretëreshë Ester? Cila është kërkesa jote? Edhe sikur të jetë gjysma e mbretërisë sime, do të të jepet”.⁴ Esteri u përgjigj: “Në qoftë se kështu i pëlqen mbretit, le të vijë sot mbreti me Hamanin në banketin që i kam përgatitur”.⁵ Atëherë mbreti tha: “Silleni shpejt Hamanin, që të bëhet ç'ka thënë Esteri”. Kështu mbreti dhe Hamani shkuan në banketin që Esteri kishte përgatitur.⁶ Ndërsa po shërbehej vera gjatë banketit, mbreti i tha Esterit: “Cila është kërkesa jote? Do të të plotësohet. Çfarë kërkon? Qoftë edhe gjysma e mbretërisë sime, do të bëhet”.⁷ Esteri u përgjigj dhe tha: “Ja, kërkesa ime ajo që po kërkoj:⁸ Në qoftë se kam gjetur hir në sytë e mbretit dhe në qoftë se mbreti i pëlqen të plotësojë kërkesën time dhe të më japë atë që kërkoj, le të vijë mbreti me Hamanin në banketin që unë do t'u përgatis atyre, dhe nesër kam për të bërë ashtu si ka thënë mbreti”.⁹ Atë ditë Hamani doli gjithë qejf dhe me zemër të kënaqur, por kur Hamani në portën e mbretit pa Mardokeun që as ngrihej as lëvizte para tij, u zemërua shumë me të.¹⁰ Megjithatë Hamani e mbajti veten, shkoi në shtëpi dhe dërgoi të thërrasin miqtë e tij dhe Zereshin, bashkëshorten e tij.¹¹ Pastaj Hamani u foli atyre mbi shkëlqimin e pasurive të tij, mbi numrin e madh të bijve të tij, mbi të gjitha gjërat me të cilat mbreti e kishte nderuar, dhe si e kishte ngritur mbi princat dhe shërbëtorët e mbretit.¹² Hamani shtoi gjithashtu: “Edhe mbretëresha Ester nuk ka sjellë bashkë me mbretin në banket askënd tjetër veç meje; edhe nesër më ka ftuar ajo bashkë me mbretin.¹³ Por tërë kjo nuk më mjafton deri sa do të shoh Mardokeun Judeun të ulur para portës së mbretit”.¹⁴ Aëherë bashkëshortja e tij Zeresh dhe tërë miqtë e tij i thanë: “Të përgatitet një trekëmbësh i lartë pesëdhjetë kubitë; nesër në mëngjes i thuaj mbretit që aty të varet Mardokeu; pastaj shko i kënaqur

në banket me mbretin”. Kjo gjë i pëlqeu Hamanit, që bëri të përgatitet trekëmbëshi.

6¹ Atë natë mbretin nuk e zinte gjumi. Atëherë urdhëroi që t'i sillnin librin e ngjarjeve për t'u mbajtur mend, Kronikat; dhe u lexua para mbretit. ² U gjet e shkruar që Mardokey kishte denoncuar Bighthanan dhe Tereshin, dy eunukët e mbretit midis derëtarëve, që kishin kërkuar të shtrinin dorën kundër mbretit Asuero. ³ Atëherë mbreti pyeti: “Çfarë nderimi dhe shpërblimi iu dha Mardokey për këtë?”. Shërbëtorët e mbretit që i shërbenin u përgjigjën: “Nuk u bë asgjë për të”. ⁴ Atëherë mbreti tha: “Kush është në oborr?”. (Hamani sapo kishte hyrë në oborrin e jashtëm të pallatit të mbretit, për t'i kërkuar mbretit që ta varte Mardokeyn në trekëmbëshin që kishte përgatitur për të). ⁵ Shërbëtorët e mbretit iu përgjigjën: “Ja, Hamani është në oborr”. Mbreti tha: “Lëreni të hyjë”. ⁶ Atëherë Hamani hyri dhe mbreti i tha: “Çfarë duhet t'i bëhet një njeriu që mbreti dëshiron ta nderojë?”. Hamani mendoi në zemër të vet: “Cilin do të donte të nderonte mbretin më shumë se mua?”. ⁷ Hamani iu përgjigj mbretit: “Për njeriun që mbreti dëshiron të nderojë, ⁸ të merret rroba mbretërore që ka veshur mbreti dhe kali mbi të cilin ka hipur dhe të vihet mbi kokën e tij një kurorë mbretërore. ⁹ T'i dorëzohet rrobja dhe kali njerit prej princave më Dsnikë të mbretit dhe t'i vishen rrobat njeriut që mbreti dëshiron të nderojë; pastaj të çohet me kalë nëpër rrugët e qytetit dhe të shpallet para tij: “Kështu vepohet me njeriun që mbreti dëshiron të nderojë!””. ¹⁰ Atëherë mbreti i tha Hamanit: “Shpejto, merr rroben dhe kalin, siç e the, dhe vepro kështu me Judeun Mardokey, që rri ulur pranë portës së mbretit, mos lër pa kryer asgjë nga ato që ke thënë”. ¹¹ Hamani mori, pra, rroben dhe kalin, ia veshi Mardokeyt rroben dhe e çoi me kalë nëpër rrugët e qytetit, duke shpallur para tij: “Kështu vepohet me njeriun që mbreti dëshiron të nderojë!”. ¹² Pastaj Mardokey u kthye te porta e mbretit, por Hamani nxitoi të kthehet në shtëpinë e vet, i pikëlluar dhe kokëmbuluar. ¹³ Hamani i tregoi bashkëshortes së tij Zeresh dhe gjithë miqve të tij të gjitha sa i kishin ngjarë. Atëherë njerëzit e urtë dhe gruaja e tij Zeresh i thanë: “Në qoftë se Mardokey para të cilit ke Dlluar të biesh është nga Dsi i Judejve, ti nuk do të arrish të Dtos kundër tij, por do të rrezohesh plotësisht para tij”. ¹⁴ Ata po Dsinin akoma me të, kur arritën eunukët e mbretit, të cilët nxituan ta çonin Hamanin në banketin që Ester i kishte përgatitur.

7¹ Mbreti dhe Hamani shkuan, pra, në banketin bashkë me mbretëreshën Ester. ² Edhe ditën e dytë, ndërsa gjatë banketit po shërbehej vera, mbreti i tha Esterit: “Cila është kërkesa jote, o mbretëreshë Ester? Do të të plotësohet. Çfarë kërkon? Edhe sikur të jetë gjysma e mbretërisë sime, do të bëhet”. ³ Atëherë mbretëresha Ester u përgjigj: “Në rast se kam gjetur hir në sytë e tu, o mbret, dhe në qoftë se kështu i pëlqen mbretit, kërkesa ime është që të më jepet jeta; dhe kërkoj që populli im të falet. ⁴ Sepse unë dhe populli im kemi qenë të shitur për t'u prishur, për t'u vlarë dhe për t'u shfarosur. Po të ishim shitur për t'u bërë skllëvër dhe skllave do të kisha heshtur; por armiku nuk mund ta kompensojë kurrë dëmin që do

t'i shkakohej mbretit". ⁵ Mbreti Asuero i tha mbretëreshës Ester: "Kush është dhe ku ndodhet ai që ka guximin të bëjë një gjë të tillë?". ⁶ Esteri u përgjigj: Armiku dhe kundërshtari është ai i keqi Haman". Atëherë Hamanit i hyri tmërri në prani të mbretit dhe të mbretëreshës. ⁷ Mbreti u ngrit shumë i zemëruar nga banketi në të cilin shërbehej vera dhe shkoi në kopshtin e pallatit, ndërsa Hamani qëndroi për t'iu lutur me të madhe mbretëreshës Ester për jetën e tij, sepse ⁸ Pastaj mbreti u kthye nga kopshti i pallatit, në vendin e banketit ku shërbehej vera; ndërkaq Hamani kishte rënë mbi divanin në të cilin rrinte Esteri. Atëherë mbreti thirri: "Dashke gjithashtu të dhunosh mbretëreshën, ndërsa unë vetë jam në shtëpi?". Sa dolën këto fjalë nga goja e mbretit, ia mbuluan fytyrën Hamanit. ⁹ Pastaj Harbonahu, një nga eunukët, tha përpara mbretit: "Ja, në shtëpinë e vetë Hamanit është ngritur një trekëmbësh, i lartë pesëdhjetë kubitë, që Hamani kishte përgatitur për Mardokeun, i cili kishte folur për të mirën e mbretit". Mbreti tha: "Vareni aty këtë!". ¹⁰ Kështu Hamanin e varën në trekëmbëshin që kishte përgatitur për Mardokeun. Dhe zemërimi i mbretit u qetësua.

8 ¹ Po atë ditë mbreti Asuero i dha mbretëreshës Ester shtëpinë e Hamanit, armikut të Judejve; dhe Mardokeu erdhi para mbretit, të cilit Esteri i kishte shpjeguar se ç'ishte ai për të. ² Kështu mbreti hoqi unazën që i kishte rimarrë Hamanit dhe ia dha Mardokeut. Pastaj Esteri e caktoi Mardokeun mbi shtëpinë e Hamanit. ³ Esteri foli akoma para mbretit, ra në këmbët e tij dhe iu lut me lot ndër sy që të pengonte komplotin e keq të Hamanit, Agagitit, dhe planin që ai kishte menduar kundër Judejve. ⁴ Atëherë mbreti zgjati skeptrin prej ari në drejtim të Esterit; kështu Esteri u ngrit, mbeti në këmbë para mbretit ⁵ dhe tha: "Në se i duket mirë mbretit, në rast se kam gjetur hir në sytë e tij, në rast se çështja i duket gjithashtu e drejtë mbretit dhe në rast se gjej pëlqim nga sytë e tij, të shkruhet për të revokuar dokumentet e hartuara nga Hamani, bir i Hamedathas, Agagitit, që ai shkroi për të shkatërruar Judejtë që janë në të gjitha krahinat e mbretit. ⁶ Si do të mund të rezistojë në fakt duke parë fatkeqësinë që do të godiste popullin tim? Ose si do të mund të rezistojë duke parë shkatërrimin e Dsit tim?". ⁷ Atëherë mbreti Asuero i tha mbretëreshës Ester dhe Judeut Mardoke: "Ja, unë i dhashë Esterit shtëpinë e Hamanit, dhe këtë e varën në trekëmbësh, sepse kishte dashur të shtrinte dorën e tij mbi Judejtë. ⁸ Ju vetë shkruani një dekret në favor të Judejve në emër të mbretit, si t'ju duket më mirë, dhe vuloseni me unazën mbretërore, sepse vendimi i shkruar në emër të mbretit dhe i vulosur me unazën mbretërore është i prerë". ⁹ Atëherë, më njëzet e tre të muajit të tretë, që është muaji i Sivanit, u thirrën sekretarët e mbretit dhe sipas gjithë atyre që Mardokeu kishte urdhëruar, u dërguan shkrime Judejve, satrapëve, qeveritarëve dhe krerëve të njëqind e njëzet e shtatë krahinave, nga India deri në Etiopi, çdo krahinë sipas shkrimit të saj, çdo popull sipas gjuhës së tij, dhe Judejve sipas shkrimit dhe gjuhës së tyre. ¹⁰ Kështu ai shkroi në emër të mbretit Asuero, duke vënë vulën me unazën mbretërore, dhe i dërgoi dokumentet me anë të korrierëve që ngisnin kuaj të shpejtë,

të lindur nga kuaj të racës. ¹¹ Me anë të këtyre dokumenteve u jepej Judejve, në çfarëdo qyteti që të ndodheshin, e drejta të bashkoheshin dhe të mbronin jetën e tyre, duke shkatërruar, duke vrrarë dhe duke shfarosur tërë njerëzit e armatosur të çfarëdo populli o krahine që t'i sulmonin, duke përfshirë fëmijët dhe gratë, dhe të plaçkisnin pasuritë e tyre, ¹² në një ditë të vetme, në të gjitha krahinat e mbretit Asuero: ditën e trembëdhjetë të muajit të dymbëdhjetë, që është muaji i Adarit. ¹³ Një kopje e dekretit, i shpallur si ligj në çdo krahinë, duhet të nxirrej për të gjithë popujt, me qëllim që Judejtë të ishin gati për atë ditë të hakmerreshin kundër armiqve të tyre. ¹⁴ Kështu korierët të hipur mbi kuaj të shpejtë u nisën të nxitur dhe të shtypur nga urdhri i mbretit; dhe dekreti u nxuar në qytetin e Suzës. ¹⁵ Mardokeyu doli nga prania e mbretit me një rrobe mbretërore të purpurt dhe prej liri të bardhë, me një kurorë të madhe prej ari dhe një mantel prej pëlhere liri në ngjyrë të kuqe Dakë; në qytetin ¹⁶ Për Judejtë ishte dritë, gëzim, gaz dhe lavdi. ¹⁷ Në çdo krahinë dhe në çdo qytet, kudo që arrinte urdhri i mbretit dhe dekreti i tij, për Judejtë kishte gëzim dhe ngazëllim, bankete dhe ditë të lumtura. Dhe shumë nga pjestarët e popujve të vendit u bënë Judej, sepse tmerri i Judejve i kishte zënë.

9 ¹ Muajin e dymbëdhjetë, që është muaji i Adarit, ditën e trembëdhjetë të muajit, kur duhet të zbatoheshin urdhri dhe dekreti i mbretit, dita në të cilën armiqtë e Judejve shpresonin të sundonin mbi ² Judejtë u mblodhën në qytetet e tyre, në të gjitha krahinat e mbretit Asuero, për të shtrirë dorën kundër atyre që kërkonin t'u bënin keq; dhe askush nuk mundi t'u rezistonte atyre, sepse tmerri i Judejve i kishte zënë tërë popujt. ³ Tërë krerët e krahinave, satrapët, qeveritarët dhe ata që merreshin me punët e mbretit i përkrahën Judejtë, sepse tmerri i Mardokeyut i kishte zënë. ⁴ Në fakt Mardokeyu ishte i madh në pallatin e mbretit, dhe fama e tij përhapej në të gjitha krahinat, sepse ky njeri, Mardokeyu, bëhej gjithnjë më i madh. ⁵ Kështu Judejtë goditën tërë armiqtë e tyre, duke i kaluar në tehun e shpatës dhe duke kryer një kërdi dhe një shkatërrim të madh; u sollën si deshën me armiqtë e tyre. ⁶ Në qytetin e Suzës Judejtë vranë dhe shfarosën pesëqind njerëz; ⁷ vranë edhe Parshandathan, Dalfonin, Aspathan, ⁸ Porathan, Adalian, Aridathan, ⁹ Parmashtan, Arisain, Aridain dhe Vajezathan, ¹⁰ dhjetë bijtë e Hamanit, birit të Hamedathas, armiku i Judejve, por nuk u dhanë pas plaçkitjes. ¹¹ Po atë ditë numri i atyre që ishin vrrarë në qytetin e Suzës u njoftua mbretit. ¹² Mbreti i tha atëherë mbretëreshës Ester: “Në qytetin e Suzës Judejte kanë vrrarë dhe shfarosur pesëqind njerëz dhe dhjetë bij të Hamanit; çfarë kanë bërë vallë në krahinat e tjera të mbretit? Tani cila është kërkesa jote? Do të të plotësohet. Çfarë tjetër kërkon? Do të bëhet”. ¹³ Atëherë Esteri tha: “Në qoftë se kështu i pëlqen mbretit, le të lejohen Judejtë që janë në Suzë të bëjnë edhe nesër atë që është dekretuar për sot; dhe të varen në trekëmbësh të dhjetë bijtë e Hamanit”. ¹⁴ Mbreti urdhëroi që të veprohej pikërisht kështu. Dekreti u nxuarr në Suza dhe dhjetë bijtë e Hamanit u varën në trekëmbësh. ¹⁵ Judejtë që ishin në Suza u mblodhën edhe ditën e katërbëdhjetë të muajit të Adarit dhe vranë në Suza treqind njerëz; por

nuk u dhanë pas plaçkitjes. ¹⁶ Edhe Judejtë e tjerë që ishin në krahinat e mbretit u mblodhën, për të mbrojtur jetën e tyre dhe për të qenë të sigurt nga sulmet e armiqve të tyre; vranë shtatëdhjetë e pesë mijë nga ata që i urrenin, por nuk u dhanë pas plaçkitjes. ¹⁷ Kjo ndodhi ditën e trembëdhjetë të muajit të Adarit; ditën e katërbëdhjetë u çlodhën dhe e kthyen në një ditë banketi e gëzimi. ¹⁸ Judejtë që ishin në Suza u grumbulluan përkundrazi ditën e trembëdhjetë dhe të katërbëdhjetë; ditën e pesëmbëdhjetë të muajit u çlodhën, e bënë ditë banketi dhe gëzimi. ¹⁹ Për këtë arsye Judejtë e fushës, që banojnë në qytete pa mure, e kanë bërë ditën e katërbëdhjetë të muajit të Adarit një ditë gëzimi, banketesh dhe feste, dhe në këtë ditë i dërgojnë dhurata njeri-tjetrit. ²⁰ Mardokey i shkroi tërë këto gjëra dhe u dërgoi letra tërë Judejve që ishin në të gjitha krahinat e mbretit Asuero, afër dhe larg, ²¹ për t'i urdhëruar të kremtonin çdo vit ditën e katërbëdhjetë dhe të pesëmbëdhjetë të muajit të Adarit, ²² si ditët gjatë të cilave Judejtë patën pushim nga sulmet e armiqve të tyre, dhe si muaji në të cilin dhembja e tyre u kthye në gëzim dhe zia në festë, dhe kështu ato t'i bënë ditë banketi e gëzimi, gjatë të cilave t'i dërgonin dhurata njeri-tjetrit dhe t'u bënë dhurata të varfërve. ²³ Judejtë u zotuan të respektonin atë që kishin Dlluar të bënë, ashtu si u kishte shkruar atyre Mardokey. ²⁴ Në fakt Hamani, bir i Hamedathas, Agagitit, armiku i të gjithë Judejve, kishte komplotuar kundër Judejve për t'i shkatërruar dhe kishte hedhur Purin (domethënë kishte hedhur shortin), për t'i shfarosur dhe për t'i shkatërruar. ²⁵ Por kur Esteri u paraqit para mbretit, ky urdhëroi me shkrim që komploti i keq që Hamani kishte kurdisur kundër Judejve të binte mbi kryet e tij dhe që ai dhe bijtë e tij të vareshin në trekëmbësh. ²⁶ Prandaj ato ditë u quajtën Purim, nga fjala Pur. Në përshtatje, pra, me të gjitha ato që ishin shkruar në atë letër, me të gjitha ato që kishin parë lidhur me këtë dhe me ato që kishin ndodhur, ²⁷ Judejtë vendosën të zotoheshin pa iu shmangur për vete, për pasardhësit e tyre dhe për të gjithë ata që do të bashkoheshin me ta, të kremtonin çdo vit këto dy ditë sipas udhëzimeve të shkruara dhe kohës së caktuar. ²⁸ Ato ditë duhet të kujtoheshin dhe të kremtoheshin brez pas brezi, në çdo familje, në çdo krahinë, në çdo qytet; në asnjë mënyrë Judejtë nuk duhet të hiqnin dorë nga kremtimi i këtyre ditëve të Purimit, dhe kujtimi i tyre nuk duhet të zhdukej te pasardhësit e tyre. ²⁹ Mbretëresha Ester, bijë e Abihailit, dhe Judeu Mardokey shkruan me autoritet të plotë letrën e tyre të dytë lidhur me Purimin. ³⁰ Mardokey u dërgoi letra tërë Judejve në njëqind e njëzet e shtatë krahina të mbretërisë së Asueros, me fjalë paqeje dhe të së vërtetës. ³¹ Për t'i vendosur ato ditë të Purimit në kohën e caktuar, siç i kishin vendosur atyre Judeu Mardokey dhe mbretëresha Ester ashtu si kishin vendosur ata vetë për vete dhe për pasardhësit e tyre me rastin e agjerimit të tyre dhe të britmës së tyre. ³² Kështu dekreti i Esterit Dksoi caktimin e Purimit dhe u shkrua në një libër.

10 ¹ Mbreti Asuero i vuri një haraç vendit dhe ishujve të detit. ² Gjithë faktet e forcës dhe fuqisë së tij dhe përshkrimi i kujdesshëm i Mardokeyut, i cili u ngrit nga mbreti, a nuk janë vallë të shkruara në librin

e Kronikave të mbretërve të Medisë dhe të Persisë? ³ Judeu Mardoke vinte i dyti në fakt mbas mbretit Asuero, i madh midis Judejve dhe i dashur nga moria e vëllezërve të tij; ai kërkonte të mirën e popullit të tij dhe kishte fjalë paqeje për gjithë Dsin e tij.